

Esquiem a LA MOLINA

Els dies 30, 31 i 1 de gener els alumnes del centre INS Alcarràs vam anar a la Molina a esquiar. En total érem uns trenta-quatre alumnes de tots els cursos de l'ESO i 1r de batxillerat. Això sí, el primer dia ens vam haver d'aixecar ben d'hora perquè a les 5:20 h del matí ja havíem d'estar de camí. Vam parar a esmorzar, una mica adormits. Vam anar directament a pistes i entre unes coses i unes altres (que si posa't crema, guants, les ulleres, espera't que et donin el forfait, els esquis, casc...) vam començar a esquiar a les 9:30 h. Com cada dia, teníem temps lliure per esquiar fins a les dotze, quan havíem d'estar a baix un altre cop perquè fèiem dues hores de classe amb el monitor, i de les 14:00h fins a les 4:30h podíem tornar-hi una estoneta més amb els companys per on volíem. L'alberg (la Bruna), que està a 20 minuts de pistes, està molt bé. Va ser casa nostra durant aquests tres dies de neu; allí sopàvem, dormíem i esmorzàvem. Tot s'ha de dir, el fet d'estar tots els alumnes junts en un alberg sempre va bé per potenciar amistats i crear un bon ambient. Dimecres vam poder mirar el Madrid-Barça i dijous van fer "disco-mòbil". Durant aquests dies ens vam cansar bastant; alguns es van lesionar, encara que la majoria ens hauríem quedat una setmana més. L'últim dia vam aprofitar fins l'últim segon de neu i de tornada tots estàvem esgotats, però havent gaudit moltíssim de l'excursió. Aprofito per dir que a la pròxima la gent s'animi, que és una experiència única i és per passar-s'ho d'allò més bé!*Mar Pujol 4t A*

DIA DE LA PAU

El dia 30 de gener al nostre centre, vam celebrar el dia de la Pau. Vàrem realitzar diferents activitats al llarg del matí, organitzades i coordinades per l'equip de mediadors de l'institut. A les escales de l'Institut hi vam exhibir els textos i fotos de l'exposició "Paraules Descalces" on dones palestino-israelianes volen abastar la pau al seu país d'origen. Es va fer un esmorzar solidari on alumnes voluntaris van portar quelcom per menjar i l'AMPA va col·laborar amb les begudes. Tothom qui volia amb una aportació podia esmorzar. Els gairebé 200€ recaptats els vam destinar a l'associació AFANOC per ajudar a nens i adolescents que pateixen càncer. Després d'esmorzar, diversos alumnes van fer la lectura de poemes i frases que ells mateixos havien pensat i treballat. Ja que des de la Fundació per a la Pau aquest any el tema és "per un millor control de les armes al món", vam decorar una paperera amb missatges de Pau on els estudiants van llençar-hi diferents armes. Al mateix temps en un mural on hi havia dibuixat un colom; al seu contorn cadascú hi va poder escriure un missatge de Pau. Els alumnes el vam decorar amb trossets de

paper de xarol de diferents colors. Finalment vam escriure una història entre tots relacionada amb l'àmbit de la Pau. / *Maria Mesalles Montull*

CONVIVÈNCIA EN POSITIU

Convivència en positiu és una iniciativa que es fa a l'INS des de l'any passat per millorar el comportament de diferents grups-classe de 1r i 2n d'ESO, ja que som els alumnes més joves de l'institut i hem d'aprendre una sèrie d'hàbits necessaris pel bon funcionament del centre.

En què consisteix? A cada classe hi ha un full on els professors de totes les assignatures, cada setmana, posen una nota mínima de zero i màxima de tres per avaluar diferents aspectes. Els ítems fonamentals a valorar són: 1) fer els deures i tenir predisposició del grup pel treball; 2) arribar puntual a les classes; 3) tenir en conjunt un bon comportament a l'aula; 4) mantenir la classe neta i ordenada; 5) col·laborar amb el centre en activitats col·lectives.

Al final de cada trimestre l'equip directiu fa el recompte de punts i els grups que arriben a un mínim que ens han demanat prèviament, obtenen el premi d'una xocolatada al pati per a tots els alumnes del curs, i els que tenen més punts de tots els grups, guanyen un premi especial. Enguany el premi final de 1r trimestre el vam aconseguir els cursos de 1r E i 2n A; per això vam anar un dia a patinar a la pista de gel que hi havia instal·lada a la plaça de Sant Joan de Lleida pel Nadal. La veritat és que no caldria necessitar d'això per comportar-nos millor perquè anem madurant, però s'ha de reconèixer que activitats com aquesta ens estimulen a competir en positiu amb les altres classes, fan que els alumnes ens esforcem per millorar el nostre comportament i, a més, que ens ho reconeguim, perquè a tots ens agrada que ens obsequiïn. A la pista de patinatge hem rigut, hem caigut, hem cantat, ens hem fet fotos... però sobretot hem gaudit de l'amistat i el bon rotllo, perquè això ho hem aconseguit entre tots. / *Alumnes de 2A*

PROPERA PARADA... ALEMANYA!

Il·lusió dins les maletes, nervis en l'ambient, emoció i alegria que anàvem transmetent, ganes de riure i gaudir amb la gent i disposades a passar-nos-ho d'allò més bé. Una experiència inoblidable, milions de rialles, cinc dies màgics, i un somni fet realitat. El passat 28 de gener vuit noies de 4t vam marxar de Comenius a Alemanya. Hem de dir que va ser una de les nostres millors setmanes i, a més, una experiència totalment única i emocionant. És cert que els primers dies potser no ho vam passar gaire bé. Tot i així els nostres *partners* van esforçar-se molt perquè ens sentíssem el més còmodes possible. Ens van ensenyar les instal·lacions del seu institut i vam fer varies sortides, com per exemple a la ciutat més propera, Bielefeld. Allí vam poder comprar i veure diferents llocs emblemàtics de la ciutat; la seva torre, la catedral o la fàbrica del Dr. Oetker en són exemples. Sens dubte, tant la gent de Suècia com d'Holanda o Alemanya, era oberta i amable amb tots nosaltres i, al seu costat, vam gaudir d'uns dies immillorables i inoblidables. Tanmateix, també s'ha de dir que nosaltres no ens vam fer enrere en res, vam provar els plats típics alemanys i els seus costums i tradicions, i ens van agradar molt. *Auf wiedersehen.*

/Elisabeth, Roser, Núria, Nathalia, Iris, Anna, Laura i Paola

VISITA A L'ESCOLA BRESSOL

El passat dilluns dia 11 de Març, un grup d'alumnes de 2n d'ESO A acompanyats per la Pilar Prats, la nostra professora de naturals, vam anar a l'Escola Bressol Municipal d'Alcarras. El nostre objectiu era demostrar que la ciència és molt divertida i que pot semblar art i màgia al mateix temps. Així doncs, vam realitzar experiments científics per als nens de p0, p1 i p2. Alguns dels experiments van ser elaborar una làmpara de lava, posar l'arc de Sant Martí dins d'una ampolla, fer volar un coet, fer un llac amb flors de lotus, fer alguns jocs d'equilibris i finalment vam fer una cursa de globus. Als alumnes de l'E-BMA els va agradar molt l'experiència i nosaltres ens ho vam passar d'allò més bé. /Ariadna Serra i Laura Company, 2n ESO A

Visita a la Guarderia

El pasado martes, día 12 de marzo, fuimos a la Guardería de Alcarràs a visitar a los más pequeños para impartirles una clase de mates. Cuando llegamos a la guardería, fuimos a la clase donde nuestra tutora empezó a explicar a los niños lo que teníamos preparado para ellos. Cantaron la canción de las tortugas para que pudiéramos sacar las tortugas, nos pusimos cada uno con un par de niños con una tortuga diferente. Les dimos las piezas para que ellos las pudieran pegar en el caparazón de la tortuga. Nos lo pasamos bien con los más pequeños. Por último, cantaron la canción de las ranas y se taparon los ojos. Cogimos cada uno una rana de papel y les enseñamos cómo saltaban. La finalidad era trabajar las figuras geométricas y vivir una experiencia en la piel de un maestro. Comprobamos que se puede enseñar y aprender jugando. /Fanny Ferrera 2º C

SALA DELS RECORDS

Sapeu allò que diuen que les coses més simples poden ser les que més gaudeixes? Doncs el menjador de casa nostra n'és la millor prova. I és que els millors moments han passat allí. Ens hi reunim amb la família des que m'arriba la memòria; allí vaig aprendre a caminar, a parlar, a menjar sense els famosos avions de la cullera del meu pare, i ara que he crescut una miqueta continuo gaudint cada instant que hi passo allí, el fi i el començament d'any, cada nit de 31 de desembre, tots units, en família.

Amb el seu sofà còmode fins al moment que penses que ets en un núvol, i que l'única cosa que et falta és aquells àngels ventallant-te perquè no passis calor innecessària. Aquelles cadires no tan còmodes com el sofà, tot i que bastant per fer-les servir només per asseure-s'hi a l'hora de menjar. Aquella taula gran com cinc elefants en fila índia, per poder fer cada àpat amb espai pels quatre, i que s'allarga per si vénen convidats. Aquella televisió de pantalla plana, que aconseguix distreure't encara que no ho vulguis. Aquells quadres de mil i un colors, parits de la meua vena artística... I sobretot aquelles proves fotogràfiques del meu creixement i el del meu germà. Senyores i senyors, potser sí que no deixen de ser quatre parets, però que magnífiques que són, d'aquell color groc radiant, aquella enorme porta de vidre que ocupa tota una paret sencera, i dóna per veure les baranes del balcó... Però això sí, sempre que les cortines estiguin corregudes al cantó. És simplement l'habitació que més m'agrada de casa meua, i mira que no deixa de ser un simple i ordinari menjador. / Marta Mir 1r ESO C

DOS VISIONS DE L'ADOPCIÓ

Fa dos anys els meus pares ens van comunicar, a mi i al meu germà Arnau, la meravellosa i sorprenent notícia que començaven el procés d'adopció d'un nen. Nosaltres ens vam quedar bocabardats i ens fèiem un munt de preguntes i un munt d'il·lusions. El primer que em va passar pel cap va ser tot el que podria compartir amb ell. El meu germà feia la cara de no estar gaire convençut; potser tenia més dubtes que jo, dubtava si aquella decisió era tan bona idea. Jo estava una mica preocupat perquè tenia por de no poder estar massa temps amb ell perquè els estudis i les activitats extraescolars m'ocupaven tot el dia. El meu germà i jo vam decidir parlar de tots aquells dubtes amb els nostres pares. Ells ens van fer veure que quan alguna cosa es desitja de tot cor no hi ha res impossible i que entre tots trauríem el temps i l'amor necessari per poder criar aquest nen.

/Albert Ribes, 1rB d'ESO

L'altre dia em van donar una de les notícies més impactants de la meua vida. Moltes vegades havia pensat que seria divertit tenir un altre germà o germana petit. Vaig començar a plantejar-m'ho quan a l'últim creuer vaig veure una criatura xinesa d'allò més simpàtica pel restaurant. A partir d'aquell moment vaig començar a rumiar sobre aquest tema, però el que menys em pensava és que es faria realitat; i és que, quan vaig arribar a casa de l'escola, m'ho van dir. Quan vaig sentir allò vaig pensar "què estan dient ara?", però després de rumiar-ho unes quantes hores vaig arribar a la conclusió que, encara que estava bé amb un sol germà, seria una bona experiència tenir-ne una altra. Tot i que els pares em diguin que encara falta un temps per a què arribi a casa, estic molt nerviosa. Tant, que ja he anat a buscar al pis de dalt les joguines de quan era petita.

/Irene Forcat, 1B d'ESO

Cita a cegues

Després de llargues converses per Internet havia arribat l'hora de trobar-me amb ella. Vam quedar que ens veuríem al camp de futbol. Aquella tarda no feia gens de vent; també es veia els sol, tot i que no escalfava. Al camp estaven entrenant els nanos de dos o tres anys més petits que jo. Vam quedar que ens trobaríem a tribuna, que justament es troba perpendicular a la línia del mig del camp. Vaig entrar per la porta i no hi vaig veure ningú. Vaig treure el mòbil i, en mirar l'hora, vaig respirar profundament. Encara faltaven cinc minuts per a la cita acordada, i em vaig encaminar cap a tribuna.

En arribar, vaig seure al mig d'un banc, i al tornar a mirar l'hora, vaig apreciar que havia arribat el moment. Em va recórrer una tremolor per tot el cos i, quan em va passar, em vaig posar a escoltar música. Passava ja mitja hora llarga de la prevista, i en apreciar que no venia, vaig decidir tornar a casa i mirar la televisió. Després d'aquest fracàs no crec que torni a una "cita a cegues". /Arnau Marin, 2n A d'ESO

LOS DE 1º DE ESO POR SANTA OLIVA Y CALAFELL

Salimos del instituto a las ocho y media de la mañana; fuimos en dos autocares. Al llegar a Santa Oliva nos perdimos porque no había ninguna señal que lo indicara. Al llegar a la empresa de los Germans Boada (Rubí) nos explicaron que la zona no estaba señalizada porque al lado había un circuito donde probaban los nuevos coches que iban a salir al mercado. Después de almorzar nos explicaron lo que íbamos a hacer. Nos dividimos en tres grupos: el primero hacía el mosaico que era para un concurso y el instituto que ganara se llevaría una máquina para cortar baldosas; el segundo iba a visitar la exposición de herramientas (muchas fueron inventadas por los Germans Boada; y el tercero iba a ver una barraca de piedra seca (estas construcciones servían para guardar el ganado cuando hacía mal tiempo y a veces se quedaba a dormir el pastor para vigilar; estaban hechas de piedras y forradas de arcilla, el techo era una falsa cúpula y se podía encender fuego porque había pequeñas grietas por donde podía salir el humo). Luego fuimos a hacer el dossier a un auditorio. Cuando terminamos fuimos allí a ver un vídeo de cómo se empezó a formar la empresa. Después nos fuimos a comer y, al terminar, nos volvimos al autocar de camino hacia El Vendrell. No pudimos ir a ver el poblado ibérico porque desde la mañana no paraba de llover. Fuimos a ver el museo de Pau Casals. Es la casa donde iba a veranear. Nos enseñaron un vídeo de fotos que nos explicaba un poco su vida. También vimos distintas habitaciones de su casa, que estaba frente al mar, de modo que lo veías al salir a la terraza. /Diana Pla y Esther Subias, 1º E de ESO

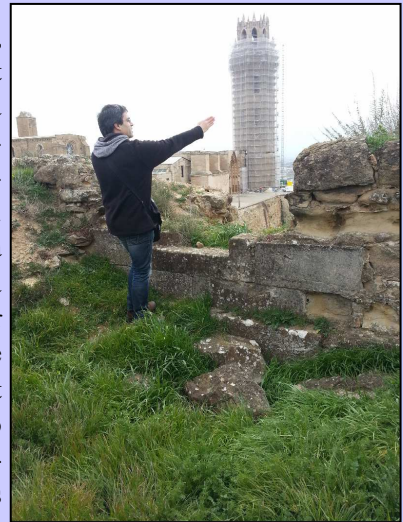
EXCURSIÓ DE 3R AL Museu de la Ciència CosmoCaixa

El dia 28 de febrer els alumnes de 3r vam fer una excursió al CosmoCaixa. En un principi ens pensàvem que seria una sortida avorrida, però només arribar-hi un enorme rellotge i el lloc en si ens van donar molt bones vibracions. Vam començar fent dues visites guiades en les quals en la primera s'explicava l'origen de la vida a la Terra i l'evolució dels organismes i dels ésser humans en ella. La segona, igual d'interessant que l'altra, tractava sobre la biodiversitat que es troba en els boscos inundats, és a dir, amazònics. Seguidament vam anar a dinar i llavors ens van deixar una horeta i mitja més o menys de temps lliure que vam aprofitar per dinar i voltar pel centre. Cal dir que la curiositat ens clamava. En aquell gran museu hi havia un munt d'estrís, tecnologies i fauna molt interessants i divertits. T'hi podies trobar des d'una magnífica reproducció de cordes vocals humanes a una màquina per deixar la ment en blanc on ens vam entretenir una bona estona amb els profes que ens acompanyaven. Després de resoldre un bon grapat de dubtes i haver fet moltes rucades per la instal·lació, va arribar l'hora de marxar. El rellotge gegantí de l'entrada (que després vam saber que era un pèndul de Foucault) per fi va deixar caure un dels pals metàl·lics i així és com ja tothom vam quedar ben satisfets per haver-lo pogut veure. Si hagués de resumir en un sol mot aquell viatge em caldria tan sols una paraula: magnífic. / Anna Castells 3rB

2N D'ESO A LA LLEIDA MEDIEVAL

El passat dijous dia 28 de Febrer, els alumnes de segon de l'institut vam emprendre camí per visitar la Lleida medieval. Ens hi van acompanyar els professors Jaume Estiarte, Ramona Huguet i Rosa Pla. L'autocar ens va deixar prop de la Seu Vella. Junt amb el nostre guia vam pujar cap a la Seu i vam poder observar restes d'habitatges de diferents èpoques. Seguidament ens vam enfilar més amunt pel turó i vam vorejar els dos edificis principals comentant tot el que ens envoltava, ja fos part de la Seu

Vella o sobre la Suda. Des d'allà dalt es podia apreciar tota Lleida; feia molt vent i fred aquell matí. Després vam baixar i vam seguir un itinerari passant per algunes restes del que va ser Lleida ja fa molts anys, passant per un seguit de carrerons que no són gaire visitats pel públic. Seguidament vam continuar el nostre camí deixant el nostre guia i ens vam dirigir cap al Museu de Lleida Diocesà i Comarcal. Pels seus voltants o en un parc proper vam poder esmorzar. Pel carrer que teníem a la vora vam poder veure que molta gent participava en una manifestació. Ens vam dividir en tres grups a l'hora d'entrar al museu, cada grup amb diferents itineraris. Jo vaig fer l'itinerari del camí de Sant Jaume. Al museu, de nou amb un guia, vam fer una repassada per el que fa a el camí de Sant Jaume: com vivien els pelegrins, on passaven les nits, com eren castigats els bandolers que els atacaven, etc. Primer vam veure un Power Point amb informació sobre el camí; explicava coses com per exemple que els pelegrins que feien el camí de Sant Jaume portaven una petxina al barret com a símbol distintiu. Seguidament ens van donar unes poesies que descrivien alguns elements del museu i els havíem de trobar. Poc després de trobar els cinc elements es va acabar la visita i alguns de nosaltres vam fer per escrit una avaluació de la visita i del nostre guia. Finalment l'autocar ens va recollir a prop del museu i ens va portar fins l'institut. /Roger Font 2nB d'ESO

ELS DE 4t VOLTEM PER BELLMUNT I CORBERA

El dia 28 de Febrer els alumnes de 4t ESO vam anar a visitar les mines de Bellmunt del Priorat i el poble vell de Corbera. Un cop dins la mina, ens van fer una breu explicació sobre l'obtenció de la galena i la seva transformació en plom; després vam sortir a l'escombrera per recollir minerals i així poder observar-los i classificar-los a classe. Més tard vam pujar a l'autobús, que ens va portar fins a Corbera, i un cop allà vam dinar i tots plegats visitarem el poble vell; tot el que ara està completament destruït degut a la Guerra Civil, fa uns anys havia estat l'habitatge de centenars de persones. Durant el recorregut per l'antic poble et podies anar trobant lletres que totes juntes formaven l'abecedari de la Llibertat, un abecedari on 25 artistes hi han col·laborat i on cada lletra té un significat i la seva petita història, i volen donar a entendre un món sense guerra. Tot i que el dia no ens va acompanyar gaire, perquè va ploure durant tot el dia, vam poder gaudir de les mines i d'un museu a l'aire lliure. / Ariadna Marsal i Roser Viñals, 4t A

ELS DE BATXILLERAT VAN AL TEATRE A LA BARCELONA DE NADA

El passat 28 de Febrer, els alumnes de 1er i 2n de Batxillerat vàrem visitar Barcelona amb l'objectiu d'anar al teatre SAT! per veure una obra basada en l'antologia poètica del Segle d'Or Espanyol. Pràcticament, crec que la podríem qualificar d'excel·lent. *El circ de les paraules* és una obra que barreja una intrèpida història d'amor entre un pallasso trist que fa riure, i una trapezista que té por de les altures –quin parell de paradoxes!-. Així com en l'antiga edat mitjana, els dos personatges utilitzen els poemes com a recurs per declarar-se els seus sentiments, per dir tot allò que sembla inefable i que només els poemes poden transmetre. Aquesta és la màgia de les paraules, que de vegades no poden expressar tot el que voldríem. Els dos protagonistes ja feia molt de temps que estaven enamorats, però aquest camerino que han de compartir provisionalment per guanyar un lloc en el món artístic –ja que es troben ambdós en un càsting on no hi són més que ells- els serveix per resoldre el seu garbuix sentimental, per entendre aquest berrall de sensacions que els volta pel cap. I amb el recital de poemes –des de poemes cantats fins a poemes recitats mirant la llum de la lluna- comença una obra plena de confidències.

Fou una obra teatral molt original, i segur que no m'equivoco si dic que tots vam gaudir-ne molt. En acabar, els autors i el director varen obrir un torn de paraules –érem quatre instituts els que assistíem de públic- i, després d'aclarir-nos les idees principals de l'obra i d'entendre d'on sorgia aquest projecte, un alumne va regalar-nos una actuació de rap en directe –quin valor!-.

Com acostuma a passar després de veure una pel·lícula o una obra de teatre mateix, necessitàvem sortir a passejar per la realitat exterior. Vam agafar l'autobús i vam travessar Barcelona fins arribar a l'estació de França, punt de partida inicial per començar la segona activitat del dia. El temps passava volant, ja eren les tres.

A l'hora de dinar, tots ens vam escapar amb la intenció de trobar algun racó arrecerat i confortable que ens servís d'úter càlid i efímer pel Born, pels diferents carrers que trenquen amb el caos de la gran *Ciutat Comtal* -carrers amb llum de color de palla, que duen el nom d'oficis antics, estrets i carregats de detalls màgics; carrers que són tan bonics en els dies plujosos, que ens regalen tons crepusculars i flaires poètics-, en busca d'algun instant que ens omplís de sentit aquella tarda que acabaria sent passada per aigua, tot i que nosaltres encara guardàvem una petita espurna d'esperança que ens deia que podríem fer la ruta literària sobre la novel·la *Nada* que dúiem planejada des de tant temps enrere. Aquest era l'objectiu principal: recórrer tots els carrers i indrets pels quals la protagonista de la història, l'Andrea, va passar en un any que marcaria un abans i un després en la seva vida. Però, de cop i volta ens vam topar de cara amb, el que en diríem, una pluja torrencial que va acabar amb les nostres expectatives.

Després de meravellar-nos pels carrers de Ciutat Vella, vam emprendre el camí cap a la Catedral del Mar, però el moment més inesperat va arribar. Tots xops. És més, fins i tot hi havia qui portava els mitjons totalment mullats. Aquestes quatre gotes que en un principi havien de ser, van ensorrar la nostra sortida. No volíem acceptar-ho de cap manera, ¿la pluja podria guanyar el combat contra quaranta ànimes de batxillerat? Malauradament, sí. Vam haver de travessar l'antiga Barcelona corrents, intentant no posar els peus dins dels tolls que semblaven l'oceà Atlàntic comprimit. Només desitjàvem arribar a un espai tancat on poder descarregar tota l'aigua que portàvem damunt i que els nostres abrics havien xuclat com si fossin esponges. El vent tampoc estava de part nostra. Conec servidora a la que se li va trencar el paraigües. Gràcies, vent.

Quan vam arribar a la Catedral Gòtica, el temporal cada cop ens amenaçava més. Només ens quedava una sortida: tornar a casa. Vàrem haver de deixar les nostres expectatives guardades al calaix, i quedar-nos amb els moments bons del dia: almenys, vam passar-nos-ho bé fugint de la tempesta, corrent com si no hi hagués un demà, com si d'una pel·lícula es tractés.

Des d'aquí faig una crida als professors i professores del departament de català i de castellà: ja que s'ha suspès la que seria la pròxima sortida a Barcelona, ens agradaria moltíssim poder repetir en bones condicions la ruta literària. */Laia Martí 1r Batx-B*

ELS DE 3r TRIOMFENAL "PICALLETTRES"

El passat dijous 7 de Març els alumnes de 3r van anar, com l'any passat, a TV Lleida per participar al concurs de foment de la llengua catalana Picalletres. Es van classificar i l'endemà el grup format per la Tais Bernis, el Robert Domènech i el Miquel Ribes va guanyar la fase provincial i al maig anirà a la final, que s'emetrà per TV3. Felicitats i sort per la final!

Un any més l'INS Alcarràs participa en el concurs intercolar d'anglès The Fonix. Aquest concurs és una iniciativa que pretén complementar els plans de millora de la llengua anglesa als centres edu-

catius de Catalunya i s'organitza amb la finalitat d'estimular i motivar l'aprenentatge d'aquest idioma atesa la seva importància a la societat actual. El concurs està organitzat en 3 fases: La fase local va tenir lloc el dijous 7 de febrer a l'institut amb aquests alumnes participants: 1r ESO: Xènia Carrobé, Mireia Marsal, Àngels Mejias, Susana Mercé, Marta García, Joan Saló, Irene Forcat, Laura Castells, Andra Tanasa. 2n ESO: Tània Fontanals, Ariadna Esquerda, Oriol Palau, Natzaret Aranda, Andrea Franco, Roger Font. 3r ESO: Robert Domènech, Tais Bernis, Yvette Béjar, Roger Mesalles. 4t ESO: Maria Mesalles, Elisabet Solé, Nathalia Alarcón, Andrea Bosch. 1r Batxillerat: Àlex Alayón, Laura Vila, Laia Vilaseca. 2n Batxillerat: Sergi Ibor, Maria Montoy, Anna Calvet, Cristina Moreno, Anna Mena. Posteriorment un alumne de cada nivell va ser seleccionat per participar en la fase territorial del concurs que va tenir lloc a Lleida el dissabte 2 de març. Els alumnes van ser: Maria Montoy (2n Batxillerat), Laura Vila (1r Batxillerat), Andrea Bosch (4t ESO), Tais Bernis (3r ESO), Natzaret Aranda (2n ESO), Laura Castells (1r ESO). Un cop finalitzada la fase territorial, els finalistes de cada nivell participaran en la fase final que es celebrarà a Barcelona el proper mes de maig. *We wish you all the best and hope you can reach the final stage. THANKS FOR PARTICIPATING and GOOD LUCK*

L'AULA HOSPITALÀRIA: Els alumnes de la USEE participem un curs més amb l'aula hospitalària de Lleida. Aquest curs realitzen un certamen literari: "Explica'm un conte". Ens endinsarem en un conte imaginari amb personatges de ficció per tal de compartir estones màgiques amb els nens i nenes hospitalitzats. El tema central del conte és col·laborar en una ONG que ens transmet valors com la solidaritat, la generositat... Pensem que amb aquest conte podem despertar als nens i nenes un somriure, un entreteniment i un xic de benestar. També realitzem pòsters; esperem que amb les nostres imatges de colors els voli la imaginació i que puguin veure la vida a l'hospital plena de colors i il·lusions.

